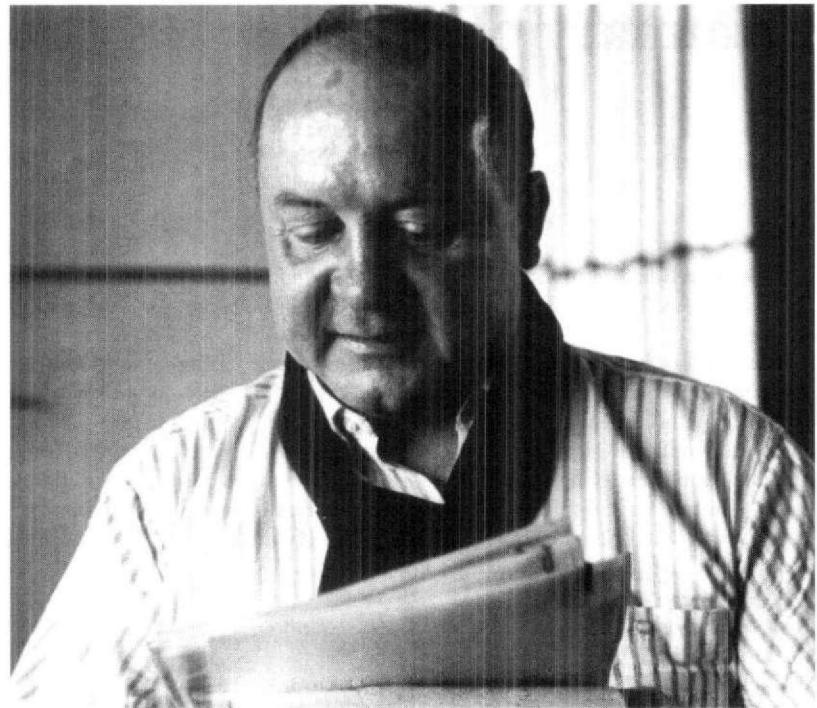

Pożegnania

Stanisław Cichowicz

Fot. Archiwum CSW Zamek Ujazdowski

Stanisław Cichowicz, ur. 1 I 1939 – zm. 31 XII 2000

Stanisław Cichowicz

Elizejskie miedze
działą
choć nas wszystkich śmierć już połączyła
nieobytych z Pasją wiekuistej Nocy
na upadłych
wyżej niżej
ciężej lżej
jak dantejskie kręgi infernalne
my jednak zerkamy przez ramię ku innym
wyglądając od nich choć jednego spiżowego
słowa
z zatkanymi uszy
przed Poetą który wraz ze swoją Muzą
spadł tutaj jak z Nieba
mącąc ład dowieczny chwilowym językiem
umykamy przecież
skoro doli naszej zgoła nie poprawi
nie odleje oliwy od ognia
nie ukoi swymi lamentami nawet własnej córki
nie utuli jej cienia
a ja
cierpię
bo nie słyszę koło siebie kroku mojej matki
o miedze!

29. IX. 99

Tym wierszem Stanisław Cichowicz rozpoczynał swój wykład p. t. *Moja historiozofia sztuki*, wygłoszony w Centrum Sztuki Współczesnej w Zamku Ujazdowskim w Warszawie. Tekst tego wykładu był ostatnim tekstem jaki otrzymaliśmy od Niego do publikacji w „Kontekstach”. Był naszym autorem, przyjacielem pisma, przyjacielem i filozoficznym przewodnikiem dla naszego warszawskiego środowiska antropologów kultury. Było dla nas zaszczytem i przywilejem współpracować z Nim, przebywać w kręgu Jego głębokiej, żywej wiedzy i myśli filozofa, talentu twórczego słowa, zmysłu towarzyskiego, pobłażliwego dla nas i dla siebie poczucia humoru i dystansu. Nieodpowiedni jest tu jedynie czas przeszły. Jego tekst i teksty o Nim opublikujemy w najbliższym numerze.

Zbigniew Benedyktowicz, Aleksander Jackowski
i redaktorzy „Kontekstów” i „Kwartalnika
Filmowego”